

EL POBLE CATALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 PÈSQUERES LITÈRÀRIES PAISOS D'UNIO POSTAL: 6 PÈSQUERES LITÈRÀRIES

ANY VI • Barcelona, dimecres, 1 de desembre de 1909 • NÚM. 1736 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONS IBERIQUES: 4 PÈSQUERES LITÈRÀRIES BARCELONA: 6 PÈSQUERES LITÈRÀRIES

5 Cts.

FUNERARIA FERRAN 8, Pallà, 8 TELEFON 949

PASTILLAS MORELLO

INSTALACIONES COMPLETES PERA AIXECAR AGUA

MOTORS A GAS, BENZINA, GAS POBRE, etc. Preus econòmics y resultats garantits. Nombresos referencios

DAVID FERRER Y O.A. (Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

EL NOTARI DON RICARD PERMANYER Y AYATS

Ha traslladat son despatx del carrer de la Portaferrissa, número 30, a la Plassa de Santa Agna, número 25, segon pis.

Els que tinguin tos

prenguin l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL DEL DOCTOR ANDREU. Demanis a les farmacies.

L'obra municipal

A Barcelona, com en totes les grans ciutats mundials, els problemes del Municipi són nombrosos y assoleixen una importància extraordinària. Hi ha una gran tasca municipal a realitzar, formada per una sèrie multitudinària de qüestions plantejades per les necessitats creixents de les grans agrupacions urbanes y per les millores que continuament exigeix el progrés de la civilització.

A la nostra ciutat l'obra municipal està desafortunadament endarrerida. Molt s'ha fet, però els darrers vuit anys, d'ensà que el poble convertit en una realitat l'exercici del dret de sufragi. S'han marcat camins de salvació a l'Hisenda del Municipi, s'han parat a terme reformes econòmiques tan excel·lents y trascendents com la conversió del Deute y contracte de Tresoreria y s'ha emprès la magna obra de la reforma interior. Però s'atrassà tant la tasca en el llarg període de la dominació acapista y ha sigut tan considerable el creixement de Barcelona, que tota la feina feta fins avui representa no més una petita part de la feina a fer.

Entre'l conjunt de la tasca municipal hi ha qüestions d'interès primordial y també qüestions d'apremiada urgència. Pera alsar les forces de la ciutat, pera esvair les seves engegues, pera assegurar el seu avenir, cal emprendre seguidament desd'el Consistori l'estudi y la realització de capdals reformes financeres, econòmiques, socials y culturals.

Es indispensable que'l nou Ajuntament comenci per solucionar el problema econòmic del Municipi, car d'altra manera el crèdit municipal quedaria ofegat pel déficit. Això està lligat estretament a la qüestió de la reforma tributaria, que ha d'esser la base de l'obra reestructiva del nostre Ajuntament. Resulta aquesta qüestió primordial, serà relativament fàcil la resolució d'altres qüestions.

Millorada savament la situació de l'Hisenda del Municipi, serà hora d'abordar els altres grans problemes d'ordre material y cultural que estan pendents. El sanejament y l'embelliment de la urb, la municipalització dels serveis, l'auxili a la classe proletària, la creació de veritables institucions de cultura, la vigorització de les forces vives de la ciutat: heusaquí, entre altres, els problemes que hauran de plantejar-se en el nou Ajuntament.

L'obra és immensa, y exigeix una fortíssima empena pera realitzar-la satisfactoriament. Sols la poden dur a bon fi homes de cap clar, de públic prestigi y de ferma constància. Mai com ara se fa necessari portar al Consistori ciutadans dignes de l'estimació y de la confiança del poble.

Aquesta és la principal preocupació dels grups d'esquerra catalana en la designació de candidats. La candidatura de l'esquerra, que ben aviat se farà pública, respondrà a les necessitats de la vida municipal. Els homes que l'integraran ten-

nen les aptituds y els prestis sufficientes pera realitzar l'obra d'enlairament de la metropoli catalana y pera realitzar-la de conformitat amb un fèrre y positiu sentit democràtic.

Pertoca ara als electors barcelonins contribuir, ab els seus vots y ab els seus entusiasmes, al triomf de l'esquerra catalana, en bé dels ideals y dels interessos de la ciutat.

De Madrid estant

Un trist balans

Vaig agafant a les xifres una afició que es un veritable cas d'alarma. Els números no donen pa, digui lo que vulgui la nostra gent. En canvi, donen moltes enrabades. Jo sempre que trec algun compte tinc un disgust, y mai he pogut explicar-me que hi pugui haver qui disfruti fent combinacions aritmètiques.

Però es allò, sempre hem de caure pel cantó que menys ens agrada. Desde un temps an aquesta part, me sento ab aficions de comptable. Veiam si encara fare un mal fi.

Avui he llegit una estadística del plan de pressupostos. A ull he copiat unes quantes xifres.

Classes passives, 56 milions.
Guerra, 151.
Marina, 29.
Justícia, 43.
Governació, 56.
Instrucció pública, 37.
Heusaquí el procés de l'Estat espanyol. Mantinent buròcrates inútils y servidors que no varen servir, 56 milions.
Pera sostenir un exèrcit que, segons diuen els mateixos tècnics, no respon a les necessitats d'una nació que vulgui esser tinguda en compte per la seva preponderància militar, 151.

Pera una marina sense barcos, 29.
Pera una justícia de la que tothom té queixes, 43.

Pera una policia que no sab evitar robos a la llum del dia en els carrers més centrals; pera una vigilància y una seguretat que no tenim, pera un ordre que moltes vegades es causa y fonament de desordre, 56 milions.

Pera ensenyansa, que es realitat d'avui, esperansa de demà, present, pervindre y vida, sols 37 milions.

Un espanyol paga les dues quintes parts de les seves rendes pera que'l defensin, una dècima part als criats y dependents que van servir als seus pares, una quinta part més als que'l serveixen avui dia y el reste, exceptuant un quatre per cent, pera interessos de vells deutes; y aquesta part ínfima, aquest quatre per cent, l'inverteix en posarse en condicions pera viure, esser home, tenir el dret a que'l posin al nivell dels ciutadans d'altres països.

De cada cent duros que'l contribuïent espanyol paga, sols quatre van dedicats a que els seus fills puguin aprendre de llegir y d'escriure.

37 milions pera ensenyansa, 43 pera administració de justícia, L'Estat creu que les presons mereixen sis milions més de pessetes a l'any que les escoles.

Madrid, 29 novembre.

CAMPANYA ANTIDUELISTA

Denoten una evident decadència de la preocupació duelista, els innegables èxits que va obtenint de dia en dia l'activa campanya que sostenen les Lligues contra'l duel. Heusaquí les darreres noves que tenim d'aquest moviment, que's va extenent ràpidament per tota Espanya.

El finet coronel en actiu servei senyor Ristow ha publicat a Viena un nou Codi d'honor pera les duelistes. Encara que l'autor de dit Codi està separat fora de dites Lligues, parla gairebé com si fos antiduealista, puig no sols no tolera'l duel per qüestions de poca importància, sinó que ni tant sols el considera necessari pera les greus. Fins admet que l'ofes pot molt bé negarse a bàrres fundantse en ses idees religioses o polítiques sense perdre per això la seva honorabilitat.

El doctor Hofmannsthal, un dels més actius campions de l'antidueisme a Austria acaba de publicar també un libret molt interessant, titulat: «Ehrenkodex für Duellgegner» (Codi d'honor pera's antiduealistes), pres enterament, segons el mateix confessa, del que pera's duelistes ha publicat el finet coronel Ristow, encara que sense admetre, està clar, el duel en cap cas.

—A proposta del mateix doctor Hofmannsthal, se varen reunir el dia 7 del mes passat a Würzburg (Alemanya), 161 delegats de totes les associacions alemanyes d'estudiants, agens a la «Lliga general contra'l duel» y pertanyents a distints partits y religions.

En dita Junta se va pendre l'acord de crear una Lliga general antiduealista de tots els estudiants alemanys, haventse senyalat el dia 6 de març de 1910 pera la celebració de l'Assemblea en que hagi de quedar constituïda l'esmentada Associació.

El doctor Hofmannsthal es president de la Lliga antiduealista dels estudiants de la Universitat de Viena.

—Les autoritats de Madrid han prohibit el duel concertat entre'l director d'un periòdic y un polític d'enlairada categoria, a conseqüència de l'agitació que hi ha a Màlaga entre liberals y demòcrates.

L'exemple de les autoritats de Madrid hauria d'esser seguit per totes.

COMENTARIS

AB MOTIU D'UN ANIVERSARI

En Cristòfol de Castro, ha tingut en record pera Pi y Margall. Que al senyor Castro li sigui perdonat un dels seus pecats en gràcia an aquest bon pensament. En la retòrica del record hi floreix una frase admirabilíssima: «En Pi y Margall va innovar una ànima, no pas una política, y va esser el canal miracle de lo humà sobre lo metafísic. Mes a sota d'aquesta bella rosa lírica el senyor Castro hi posa una petita espina: «Ni aquella Catalunya que tant se vanagloria a saber honorar y honorarse, perpetuant lo marbre».

Catalunya ha fet més que aixecar una pedra miliaria en Pi y Margall. Ha recullit la seva ànima, y per ella, en Pi, encara es un pensament viu. Prou que les multituds republicanes volen conservar la fe en la Terra Promesa, y que'l republicanisme espanyol cada dos anys se mori y cada dos anys ressuscita. Tot en ell es instint y animadversió. Ni l'autoritat, ni'l pensament de Pi, acompanyen al partit republicà espanyol. La República, sí, ja l'estimen ab romanticisme de militària, però no pas l'esperit de sacrifici ni l'ideal autònticista, els bessons sentiments den Pi y Margall. Y es aquí, a Catalunya, ont l'esperit de sacrifici — aquí la lluita sense treva les persecucions governatives, l'abnegació permanent y l'amor a l'autonomia s'han refugiat. Tots els nostres partits porten federalisme a dintre seu. Ho porten ab tota l'intensitat de la seva lletra federal, se diuen autonomistes o republicans els vells centralistes y el nacionalisme republicà qu'es en la seva essencia, sinó la plasmació catalana del pactisme? Els dos darrers homes de la política castellana, smpel'tant la seva ànima en l'ànima nostra.

No's fixa el senyor Castro en que la sola energia que's redressa a Espanya, l'energia de don Antoni Maura — energia dolenta, com la d'un mal vent — se va deturar un moment enfront de l'energia catalana?

«El monument? La pedra miliaria? Encapçalada pel Municipi de Barcelona ab 25.000 pesseres, hi ha oberta una subscripció pera l'estatua de l'estatua projectada an en Pi y Margall. La subscripció ascendeix a 100.000 pesseres. Se vol que arribi a 250.000. El Comitè recaudador està format per homes d'idees oposades, per comerciants, per polítics y per artistes. El Comitè es catalunya, y el monument an en Pi, gràndios com la seva ànima, el perpetuarà d'una manera que serà pera'l senyor Castro, admiració».

L'estatua den Pi y Margall, de marbre blanc y transparent, com ell era, en mitg de la ciutat, capital de Catalunya, dirà a les gentes catalanes l'heroisme intel·lectual del Precursor, ensenyantles a esser cataloneses y a laborar per la llibertat dels homes y de la seva patria. Y, aleshores, encara demanarà el senyor de Castro a Espanya que pensi en aquell home superhome».

«El monument? La pedra miliaria? Encapçalada pel Municipi de Barcelona ab 25.000 pesseres, hi ha oberta una subscripció pera l'estatua projectada an en Pi y Margall. La subscripció ascendeix a 100.000 pesseres. Se vol que arribi a 250.000. El Comitè recaudador està format per homes d'idees oposades, per comerciants, per polítics y per artistes. El Comitè es catalunya, y el monument an en Pi, gràndios com la seva ànima, el perpetuarà d'una manera que serà pera'l senyor Castro, admiració».

L'estatua den Pi y Margall, de marbre blanc y transparent, com ell era, en mitg de la ciutat, capital de Catalunya, dirà a les gentes catalanes l'heroisme intel·lectual del Precursor, ensenyantles a esser cataloneses y a laborar per la llibertat dels homes y de la seva patria. Y, aleshores, encara demanarà el senyor de Castro a Espanya que pensi en aquell home superhome».

«El monument? La pedra miliaria? Encapçalada pel Municipi de Barcelona ab 25.000 pesseres, hi ha oberta una subscripció pera l'estatua projectada an en Pi y Margall. La subscripció ascendeix a 100.000 pesseres. Se vol que arribi a 250.000. El Comitè recaudador està format per homes d'idees oposades, per comerciants, per polítics y per artistes. El Comitè es catalunya, y el monument an en Pi, gràndios com la seva ànima, el perpetuarà d'una manera que serà pera'l senyor Castro, admiració».

L'estatua den Pi y Margall, de marbre blanc y transparent, com ell era, en mitg de la ciutat, capital de Catalunya, dirà a les gentes catalanes l'heroisme intel·lectual del Precursor, ensenyantles a esser cataloneses y a laborar per la llibertat dels homes y de la seva patria. Y, aleshores, encara demanarà el senyor de Castro a Espanya que pensi en aquell home superhome».

«El monument? La pedra miliaria? Encapçalada pel Municipi de Barcelona ab 25.000 pesseres, hi ha oberta una subscripció pera l'estatua projectada an en Pi y Margall. La subscripció ascendeix a 100.000 pesseres. Se vol que arribi a 250.000. El Comitè recaudador està format per homes d'idees oposades, per comerciants, per polítics y per artistes. El Comitè es catalunya, y el monument an en Pi, gràndios com la seva ànima, el perpetuarà d'una manera que serà pera'l senyor Castro, admiració».

L'estatua den Pi y Margall, de marbre blanc y transparent, com ell era, en mitg de la ciutat, capital de Catalunya, dirà a les gentes catalanes l'heroisme intel·lectual del Precursor, ensenyantles a esser cataloneses y a laborar per la llibertat dels homes y de la seva patria. Y, aleshores, encara demanarà el senyor de Castro a Espanya que pensi en aquell home superhome».

«El monument? La pedra miliaria? Encapçalada pel Municipi de Barcelona ab 25.000 pesseres, hi ha oberta una subscripció pera l'estatua projectada an en Pi y Margall. La subscripció ascendeix a 100.000 pesseres. Se vol que arribi a 250.000. El Comitè recaudador està format per homes d'idees oposades, per comerciants, per polítics y per artistes. El Comitè es catalunya, y el monument an en Pi, gràndios com la seva ànima, el perpetuarà d'una manera que serà pera'l senyor Castro, admiració».

L'estatua den Pi y Margall, de marbre blanc y transparent, com ell era, en mitg de la ciutat, capital de Catalunya, dirà a les gentes catalanes l'heroisme intel·lectual del Precursor, ensenyantles a esser cataloneses y a laborar per la llibertat dels homes y de la seva patria. Y, aleshores, encara demanarà el senyor de Castro a Espanya que pensi en aquell home superhome».

«El monument? La pedra miliaria? Encapçalada pel Municipi de Barcelona ab 25.000 pesseres, hi ha oberta una subscripció pera l'estatua projectada an en Pi y Margall. La subscripció ascendeix a 100.000 pesseres. Se vol que arribi a 250.000. El Comitè recaudador està format per homes d'idees oposades, per comerciants, per polítics y per artistes. El Comitè es catalunya, y el monument an en Pi, gràndios com la seva ànima, el perpetuarà d'una manera que serà pera'l senyor Castro, admiració».

L'estatua den Pi y Margall, de marbre blanc y transparent, com ell era, en mitg de la ciutat, capital de Catalunya, dirà a les gentes catalanes l'heroisme intel·lectual del Precursor, ensenyantles a esser cataloneses y a laborar per la llibertat dels homes y de la seva patria. Y, aleshores, encara demanarà el senyor de Castro a Espanya que pensi en aquell home superhome».

La qüestió de la policia

UN ARTICLE DE L'OSSORIO

Els nostres lectors ja's devien enterar per la secció telegràfica que don Angel Ossorio y Gallardo, el governador més honest que ha tingut Barcelona, havia publicat en el diari maurista de Madrid «La Epoca», un article parcial de la dimissió del quefe de la policia de Barcelona don Francisco Muñoz, en el qual, a part del bombo descomunal que tot ell era pera el senyor Muñoz, s'hi feien certes consideracions, molt ajustades per cert al temperament y al caràcter de maurista de l'exgovernador de Barcelona.

Com que dit article fou motiu de coes excepcionals que abir passaren el Govern civil de la nostra provincia y donà peu a l'actual governador senyor Suárez Inclán pera fer als periodistes interessants manifestacions, creiem convenient reproduir els principals paràgrafs de l'article del senyor Ossorio y Gallardo.

Després d'explicar aquest començament al senyor Muñoz com el desobediència aquest el que encara avui es president de la nostra Audiencia, desd'el senyor Ossorio en el seu article:

«Así fué inspector general de la Policía barcelonesa el Sr. Muñoz, sin que el Gobierno le comitiese, sin que él lo solicitara, y sin que á su favor hubiera operado que el haber ingresado, por oposición brillante, primero en el Cuerpo de Abogados del Estado, y después en la carrera judicial, conquistando en ésta un nombre respetable y el haber sido «desobediencia» por un personaje liberal.

«Las sanas iniciativas, la discreta organización, la depuración perseverante y la modernización de procedimientos que constituyeron no sólo el programa, sino la conducta del anterior Gobierno, tuvieron un fiel instrumento de expresión en Sr. Muñoz. La creación del servicio de investigación por barrios; el establecimiento de los índices alfabéticos en todas las dependencias generales y de distrito; la instalación de puestos policíacos en los puntos más importantes de la provincia; la aplicación de la dactiloscopia como manera de identificar, y la constitución del archivo de fichas de esta clase; el funcionamiento de la Escuela de Policía, en la que, por precepto reglamentario, era director y profesor de prácticas de servicio, y á la cual consagró las preferencias de su espíritu; la adición á la Escuela de la biblioteca autoprocurada por el Sr. Muñoz (6 se hacía) pasar a la biblioteca de la Escuela, la creación inaplazable de los malhechores; la defensa, con férrea mano, de la moral pública, y otras mil y mil cuestiones de análogo interés, en las que demostró sus iniciativas ó su confianza las gentes honradas, y fuere campo adecuado para que todo el mundo pudiese apreciar en el Sr. Muñoz las cualidades más relevantes: desde una sagacidad refinada, hasta un gran valor personal.

Y todavía, con ser esto tan importante, lo fué mucho más su obra de dignificación del Cuerpo de Vigilancia, á la que contribuyó con su ejemplo de moralidad inflexible y con su tremenda energía sobre el personal.

Así llegó á hacer modificar el juicio que los barceloneses tenían sobre tan importante rama de la función gubernativa. La tradicional prevención, justificada en parte, y en parte exagerada por la pasión política, que siempre existió, en Barcelona contra la Policía, quedó rota ante la autoridad de su jefe. En el puestero su confianza las gentes honradas, y fuere campo adecuado para que todo el mundo pudiese apreciar en el Sr. Muñoz las cualidades más relevantes: desde una sagacidad refinada, hasta un gran valor personal.

Inspirado en criterio liberalismo, fué siempre una garantía en el ejercicio de los derechos políticos, y mil veces aseguró la libertad de la palabra y de la reunión, velando al mismo tiempo por el mantenimiento del orden social. Republicanos y carlistas pueden declararlo así.

Tuve yo siempre en él un auxiliar leal, inteligente, probo, inflexible. En el cumplimiento de mis órdenes y en el servicio de Barcelona derrochó no sólo sus aptitudes sino hasta su salud. Por gratitud y por justicia le debo estas líneas.

«Eso es el hombre á quien se ha «hecho saltar» de Barcelona, para facilidad de revolucionarios, comodidad de ladrones y alegría de prostitutas».

Angel Ossorio

EFECTOS DE L'ARTICLE

Les manifestacions de l'exgovernador de Barcelona varen caure com una bomba en el Govern civil d'aquesta provincia. Ja prou trasbalsats aquests dies per la dimissió dels senyors Vallespina y Muñoz, l'espectacle del darrer paràgraf de l'article, indignat al senyor Suárez Inclán. Tot seguit que arribarem al G. C. com prenguerem que hi havia amenaçat y que l'assumppte del dia seria encara la dimissió dels senyors Vallespina y Muñoz, ab les manifestacions de l'Ossorio com a torna.

Y en efecte...

PARLA'L GOVERNADOR

Varen trobar els periodistes al senyor Suárez Inclán ab un exemplar de «La Epoca» a la mà. Allò comensava ja a confirmar els nostres pressentiments.

Tot seguit d'entrar, el senyor governador ens comunicà que'l Govern havia donat la dimissió presentada per don Francisco Muñoz del seu càrreg d'inspector general de la policia de Barcelona y de la frontera francesa.

Va afegir el senyor Suárez Inclán que en quan a la dimissió del quefe superior, senyor Vallespina, s'havia limitat a donar compte d'ella, per telegraf, al ministre, però sense haverla cursada, doncs desitjava vares abans ab el senyor Vallespina, a qual efecte havia encarre-

gat al quefe del cos de seguretat, senyor Parejo, que li digues que a la tarda l'esperava.

També digué'l senyor Suárez Inclán que el ministre li havia demanat que li indiqués quina persona's podria nomenar pera substituir al senyor Muñoz, haventse reservat el ferho fins a conèixe'l criteri del Govern no sols sobre dit assumppte, sinó en general sobre l'organització policíaca.

Com s'entortolliguen les coses, així la conversa ens portà a parlar de l'assumppte principal, això es, de l'article del senyor Ossorio.

Comensà el senyor Suárez explicant-nos, per si no l'havien llegit alguns. Y després afegí: «No vull comentar gaire aquest article, perquè no m'agrada molestar a ningú y perquè únicament vull estar a la defensiva. Però crec que de la política d'un governador n'es responsable'l mateix governador y ningú més. Per això dic que entenc que la política que'l senyor Ossorio y els conservadors varen seguir a Barcelona, portà com a resultat els fets de la darrera setmana de juliol. Jo'm proposo seguir una política contrària, anar per un altre camí... Ja veurem si'l resultat serà'l mateix».

Y tot seguit ens llegí el senyor Suárez el darrer paràgraf de l'article del senyor Ossorio, el qual, pera millor comprensió, repetírem:

«Este es el hombre — aludint al senyor Muñoz — á quien se ha «hecho saltar» de Barcelona para facilidad de revolucionarios, comodidad de ladrones y alegría de prostitutas».

«Doncs bé, sapiguen vostres — ens digué el senyor Suárez Inclán després de llegir el paràgraf — que'l Govern ha admès la dimissió del senyor Muñoz no s'apara facilidad de revolucionarios, sinó pera tot lo contrari. Pera demostrar això, he enviat certs documents al Govern.

«Comodidad de ladrones... no tinc relació ab cap, ni a'h he tingut mai. Si el senyor Ossorio sab lo contrari, que ho digui clarament. Es molt còmode això de fer frases».

«Alegría de prostitutas... Sobre això els he de dir que fe vuit y deu dies, això es, jaume de que'l senyor Muñoz presentés la seva dimissió, vaig rebre a una comissió de vint poders del carrer de Sant Pau que'm presentaren una instancia en la qual se'm queixaven dels perjudicis que els ocasionava la circulació excessiva a totes hores del dia, per dit carrer y els seus afluents, de dones de mala vida. Després vaig rebre una altra queixa, en la qual se'm deia que hi havia una casa de prostitució davant d'un pòlegi de senyores. Tot això estant també d'inspector el senyor Muñoz».

«Y puc dir també — seguí dient — que, a conseqüència de la cèlebre R. O. del senyor La Cierva que autorisa an aquestes cases tenir el metge pel seu compte, el cinquanta per cent de les malalties de Barcelona són d'una índole lamentable, cosa que fins ha alarmat al capítol general, que me deia l'altre dia lo que succeïa ab les malalties dels soldats».

«La Junta Provincial de Sanitat, així mateix alarmada per la propagació del mal que la R. O. esmentada facilitava, va cridar l'atenció al Govern sobre la necessitat de la supressió de la mateixa; y an això, an aquesta mida de sanitat, «La Epoca» contesta dient que jo havia demanat la seva revocació pel fet de que la llei antiga sumministrava quantitats al Govern civil».

«Quan jo apliqué's fondos d'higiene — acabà dient enèrgicament el senyor Suárez — a coses que no poden aplicarse, que m'ho diguin. Mentrestant jo procurava satisfer el déficit que hi ha al Govern civil de Barcelona per medis que ningú pugui criticar».

Ab les paraules transcrites donà el senyor Suárez Inclán per contestat l'article, o millor, l'exabrupte del senyor Ossorio. Els reporters ens retiràrem, comentant no sols les paraules del governador, sinó el modó ab que les pronuncià, ab una energia y una seqüet que no estavem acostumats a veure en ell.

AL VESPRE - SE REPREN LA CONVERSA

Quedava un cap pera lligar el de la dimissió del senyor Vallespina, el qual havia celebrat l'entrevista a que'l convidà el governador (a instancia també del quefe dimissionari, s'ha de dir tot) a mitja tarda.

Ja sabíem, doncs, que la conversa nostra ab el senyor Suárez Inclán, al vespre havia de versar principalment sobre dit assumppte.

Com de costum, el senyor Suárez ens rebé amablement, però visiblement se notava en ell cert estat nerviós, com d'home molestat. «Quatre causes», pensàrem. La nota que va al final d'aquesta informació, explicà suficientment als nostres lectors el motiu de la nerviositat del senyor governador.

«No sé res, no tinc res que dir — ens digué tot seguit el senyor Suárez. — Si que es estrany — no poguerem menys que replicar-li — Nosaltres que'n pensàvem que hi hauria tanta cosa... Y l'entrevista ab el senyor Vallespina?»

«No ha tingut cap importància — ens digué — Ha sigut de mera cortesia. Emprò si puc dir-li que'l senyor Vallespina s'ha mantingut en la seva decisió y ha insistit en anar-se a Madrid».

«Aleshores (vostre deuria cursar ja la

dimissió del senyor Vallespina?) — afegírem.

«Ja ha havia fet, sinó que aquesta tarda he tingut molta feina. De tots m'ados la dimissió ja's pot donar per cursada, per quan ja la vaig posar en coneixement del ministre».

Y alegant altre cop que la visita del senyor Vallespina no havia tingut importància, el senyor Suárez Inclán deixà de parlar-nos definitivament de l'assumppte del dia, pera comunicarnos altres noves de menor interès (al menys interès polític) que trobaran els nostres lectors en la secció corresponenta.

UNA DENUNCIA

Hem dit que'l senyor Suárez Inclán, al rebre anit als periodistes, semblava estar molest. L'explicació ens la pot donar aquesta nova: «La Publicidad» d'anit fou demandada per desacomiatament a l'autoritat. Y aquesta autoritat es la del senyor governador civil de la provincia de Barcelona.

Sempre hi ha d'haver una víctima!

A FRANSA

La reforma judicial

Està aquests dies elaborantse a França una important reforma judicial, relativa principalment als procediments de la justícia. La justícia, la matrona de l'Espanya y de les balances, s'ha envellit molt, y cal rejuvenir-la, si es que's vol que sigui digna del seu nom august.

Baix la presidencia de M. Barthou, ministre de la Justícia, ha comensat a celebrar les oportunes reunions la comissió de reforma judicial.

Un ilustre individu d'aquesta comissió, M. Compi, ha explicat les primeres decisions de la mateixa.

Succedeix avui — y ben clar se vege en el procés contra Mme. Steinhil — que'l president del tribunal s'excedeix de les seves funcions y s'aparta del text de la llei quan procedeix, abans de escoltar els testimonis, a un interrogatori fèrre de les afirmacions y negacions, treient els elements del sumari. Això ve a esser un veritable resum abans de la carta, agé, si no contrari, a les regles del debat oral establertes pel legislador. La comissió, en conseqüència, proposa suprimir aquest interrogatori, ateneixse a les regles del codi y retornant així la missió del president del tribunal a les seves funcions d'altra y serena imparcialitat.

Es possible que, pera evitar tot egüivoc en lo successiu, se redacti un noi text del codi prohibint terminantment l'interrogatori esmentat, de manera que si aquest se realités, la vista de la causa devindria nula.

Suprimir l'interrogatori, com concideren els jurats, desde bon principi, els fets y les discusió? La lectura de les acusacions no serveix de gran cosa. Mes la llei francesa preveu el cas. La llei diu que immediatament després de la lectura de l'acta d'acusació, el procurador general (fiscal) exposarà l'acusació y presentarà la llista de testimonis. Després el debat s'obre, y al presentarse, els testimonis, les parts els poden fer les preguntes pertinents, essent aleshores quan el president del tribunal té'l dret de demanar totes les aclaracions que cregui necessaries a la manifestació de la veritat, segons diu el text legal. Això disposa la llei vigent, però aquesta ha sigut falsejada en la pràctica.

La comissió de reforma judicial ha previst també la hipòtesis de que'l procurador general (fiscal) s'excedeixi dels límits d'una exposició objectiva, imparcial, si en lo successiu el ministeri públic, en lloc de descriure'l fets, tracta d'impressionar el jurat, el defensor haurà totesgüit el dret de fer observacions. L'autoritat del president, que creixerà per efecte de la reserva que se li imposa, serà prou pera prevenir y evitar aquestes escaramusses.

Apart de lo explicat, queden encara diverses qüestions que entren en el camp de la reforma judicial. La comissió s'ocupa de l'audiencia correccional, de la col·laboració de jurats y magistrats, de les preguntes que's fan al jurat, de la tria dels presidents de tribunal, de la creació a París de diverses circumscripcions de policia judicial, etc. En el Parlament estan ja plantejades algunes de aquestes qüestions. Una de les coses més importants y que ab més detenc

Eleccions municipals

La vinenta lluita serà forta y es d'una grandíssima transcendència. D'ella depèn en gran manera l'orientació de la Ciutat, tot lo que als seus interessos morals y materials afecta. Es precis, doncs, que ls ciutadans se preparin degudament pera aquesta lluita, disposats a fer triomfar ab el seu vot les tendències de la democràcia catalana.

Pera això es precis que s'enterin ab el temps degut del lloc ont tenen el vot. El cens vigent ara es completament nou y totes les seccions estan canviades. Les moltes de noves que n'hi ha, a conseqüència de les inclosions fetes després de l'últim cens, ha sigut causa de que la constitució de la gran majoria vingui completament remoguda. Gaire bé ningú vota en la secció que abans li corresponia.

Convé, doncs, informarsen ab temps, tant pera estar previngut, com pera facilitar l'enorme treball d'informació que les oficines electorals hauran de dur a terme.

L'espantall lerrouxista

D'ensà que s'anunciaren les vinentes eleccions municipals, la dreta ha vingut agitant als ulls de la gent l'espantall de les catàstrofes y abominacions que sobrevindran a Barcelona si els lerrouxistes s'apoderen del Municipi.

Parlem primer de l'extraordinària virada de criteri que han sofert els homes de la Lliga, d'ensà del 2 de maig. Aleshores era convenent y patriòtic que les dretes y les esquerres catalanes anessin separatament a les eleccions, plantejant la batalla, no en els termes antics, de dos blocs contraposats, un de català, les forces solidàries, y un altre d'anticatalà, les antiosolidàries, sinó donant llibertat a les primeres de que reprenguessin les seves naturals posicions dintre del liberalisme o de la conservaduria, sense abandonar per això la significació catalana, que ja mai més poden perdre.

Ara, en canvi, lo sensat, lo patriòtic, lo necessari, sempre segons els homes de la Lliga, era que les forces catalanes se tornessin a unir en una nova solidaritat, per donar la batalla an els lerrouxistes. ¿Per què aquesta mudansa? Senzillament, perquè la dura experiència de les passades eleccions ha desenganyat a la Lliga d'aquella il·lusió que s'havia fet, al creure que la major part de la força solidària era seva. Aquesta il·lusió la conduí el maig passat a voler que's destruïssin les forces solidàries: la perduda de la mateixa li feu ara estimar de patriòtica necessitat davant el perill de sortir novament derrotada, la reconstitució del bloc solidari. Curiosa manera d'entendre'l patriotisme, aquesta de ferlo servir exclusivament pera apuntalar la pròpia conveniència!

¿A què'ns conduiria aquest especial patriotisme a l'ús de la Lliga? Senzillament, al descredít y a la ràpida disminució de les forces catalanes. Pensar-se avui, després de dues eleccions en que han actuat separatament, que la massa d'electors fidel a la conjunció, fora la suma dels vots obtinguts per la dreta y l'esquerra, es absolutament ridícul. Encara que'ls capítols de l'una y l'altra banda haguessin acordat la coalició, intel·ligència q'om s'hagués anomenat, la gent no hauria seguit. Els ciutadans de Barcelona no són remat de béns que deixin conduir-se manament, avui d'aquest costat y demà de l'altre. Y després, sobre tot, de l'última campanya electoral, en que's plantejà la lluita dient que estava enjaulada entre la gent de bé y els incendiàries, els ciutadans barcelonins haurien tingut dret d'escupir-nos la cara, si s'hagués comès la torpesa y l'immoralitat d'acceptar una al·lansa impossible, antipatriòtica.

Antipatriòtica, sí, aquesta es la paraula. Perquè semblant mena d'immoralitats polítiques no poden realitzar-se impunement. La seva sanció immediata es el descredít, el fàscio que remouen en la conciencia pública, descredít y fàscio que provoquen les desercions en massa. Recordem lo succés en les eleccions d'ara farà aviat un any. Y estiguem ben segurs que l'fractura s'hauria agreat encara.

En el ben entès de que'ls desprendiments s'haurien produït tant en la dreta com en l'esquerra. Els primers haurien anat a engròndir el bloc dels vells caciquistes y Defensa Social. Els altres, als lerrouxistes. Y ens hauriem trobat a la fi ab un bloc de forces catalanes, reduïdes extraordinàriament per la nostra torpesa, y colocat entre dos altres blocs, engròndits de tot lo que haurien aquelles

perdues, que haurien pres necessàriament una significació anticatalana. ¿Ont queda el patriotisme de l'intel·ligència proposada?

Lo convenient, lo patriòtic, es precisament que la dreta y l'esquerra actuïn cadascuna pel seu compte. D'aquella manera, únicament poden aconseguir, cada una de la seva banda, atreure a la causa de Catalunya noves forces. Els que són aficionats a fer comptes, que'n treguin un de ben senzill. El de sumar els vots obtinguts per la dreta y l'esquerra en les dues últimes eleccions y compararlos ab els que tregueren els solidaris en les legislatures del 13 de desembre de l'any passat. La creixença de les forces catalanes hi es evident y considerable. Y cal tenir en compte que aquesta creixença s'ha obtingut fora de tot moment sentimental, com ho fou el de les primeres eleccions solidàries.

Aquest augment, que s'ha anat y s'anirà accentuant més de cada dia, marca quin es el veritable camí patriòtic, quina ha d'esser la nostra actuació política.

Queda l'espantall de que una majoria lerrouxista s'apoderi de l'Ajuntament. Els que l'agiten aquests dies, ne parlen com si'ls lerrouxistes no haguessin de deixar pedra sobre pedra a Barcelona. Això pot servir comodament pera arma de propaganda. Però'l perill que s'amencia no té cap realitat. Feien molt més mal a Barcelona els lerrouxistes quan corrien la pólvora pels carrers de la ciutat, que tot el que li podrien fer dintre'l Consistori, per males intencions que portessin. Pesa molt l'opinió d'una ciutat com la nostra, pera que ningú s'atreveixi a perjudicar els seus interessos. Y si algú s'hi atrevís, si fos possible que algú s'hi atrevís, hi ha un remei ben fàcil pera evitaho: portar a l'Ajuntament un floret d'homes de caràcter y capacitat, capassos de fiscalisar la gestió dels que siguin majoria y de imprimir a la marxa del Municipi una orientació profitosa.

Això es lo que farà l'esquerra catalana, es absolutament ridícul. Encara que'ls capítols de l'una y l'altra banda haguessin acordat la coalició, intel·ligència q'om s'hagués anomenat, la gent no hauria seguit. Els ciutadans de Barcelona no són remat de béns que deixin conduir-se manament, avui d'aquest costat y demà de l'altre. Y després, sobre tot, de l'última campanya electoral, en que's plantejà la lluita dient que estava enjaulada entre la gent de bé y els incendiàries, els ciutadans barcelonins haurien tingut dret d'escupir-nos la cara, si s'hagués comès la torpesa y l'immoralitat d'acceptar una al·lansa impossible, antipatriòtica.

Antipatriòtica, sí, aquesta es la paraula. Perquè semblant mena d'immoralitats polítiques no poden realitzar-se impunement. La seva sanció immediata es el descredít, el fàscio que remouen en la conciencia pública, descredít y fàscio que provoquen les desercions en massa. Recordem lo succés en les eleccions d'ara farà aviat un any. Y estiguem ben segurs que l'fractura s'hauria agreat encara.

En el ben entès de que'ls desprendiments s'haurien produït tant en la dreta com en l'esquerra. Els primers haurien anat a engròndir el bloc dels vells caciquistes y Defensa Social. Els altres, als lerrouxistes. Y ens hauriem trobat a la fi ab un bloc de forces catalanes, reduïdes extraordinàriament per la nostra torpesa, y colocat entre dos altres blocs, engròndits de tot lo que haurien aquelles

perdues, que haurien pres necessàriament una significació anticatalana. ¿Ont queda el patriotisme de l'intel·ligència proposada?

Lo convenient, lo patriòtic, es precisament que la dreta y l'esquerra actuïn cadascuna pel seu compte. D'aquella manera, únicament poden aconseguir, cada una de la seva banda, atreure a la causa de Catalunya noves forces. Els que són aficionats a fer comptes, que'n treguin un de ben senzill. El de sumar els vots obtinguts per la dreta y l'esquerra en les dues últimes eleccions y compararlos ab els que tregueren els solidaris en les legislatures del 13 de desembre de l'any passat. La creixença de les forces catalanes hi es evident y considerable. Y cal tenir en compte que aquesta creixença s'ha obtingut fora de tot moment sentimental, com ho fou el de les primeres eleccions solidàries.

Aquest augment, que s'ha anat y s'anirà accentuant més de cada dia, marca quin es el veritable camí patriòtic, quina ha d'esser la nostra actuació política.

Queda l'espantall de que una majoria lerrouxista s'apoderi de l'Ajuntament. Els que l'agiten aquests dies, ne parlen com si'ls lerrouxistes no haguessin de deixar pedra sobre pedra a Barcelona. Això pot servir comodament pera arma de propaganda. Però'l perill que s'amencia no té cap realitat. Feien molt més mal a Barcelona els lerrouxistes quan corrien la pólvora pels carrers de la ciutat, que tot el que li podrien fer dintre'l Consistori, per males intencions que portessin. Pesa molt l'opinió d'una ciutat com la nostra, pera que ningú s'atreveixi a perjudicar els seus interessos. Y si algú s'hi atrevís, si fos possible que algú s'hi atrevís, hi ha un remei ben fàcil pera evitaho: portar a l'Ajuntament un floret d'homes de caràcter y capacitat, capassos de fiscalisar la gestió dels que siguin majoria y de imprimir a la marxa del Municipi una orientació profitosa.

Això es lo que farà l'esquerra catalana, es absolutament ridícul. Encara que'ls capítols de l'una y l'altra banda haguessin acordat la coalició, intel·ligència q'om s'hagués anomenat, la gent no hauria seguit. Els ciutadans de Barcelona no són remat de béns que deixin conduir-se manament, avui d'aquest costat y demà de l'altre. Y després, sobre tot, de l'última campanya electoral, en que's plantejà la lluita dient que estava enjaulada entre la gent de bé y els incendiàries, els ciutadans barcelonins haurien tingut dret d'escupir-nos la cara, si s'hagués comès la torpesa y l'immoralitat d'acceptar una al·lansa impossible, antipatriòtica.

Antipatriòtica, sí, aquesta es la paraula. Perquè semblant mena d'immoralitats polítiques no poden realitzar-se impunement. La seva sanció immediata es el descredít, el fàscio que remouen en la conciencia pública, descredít y fàscio que provoquen les desercions en massa. Recordem lo succés en les eleccions d'ara farà aviat un any. Y estiguem ben segurs que l'fractura s'hauria agreat encara.

En el ben entès de que'ls desprendiments s'haurien produït tant en la dreta com en l'esquerra. Els primers haurien anat a engròndir el bloc dels vells caciquistes y Defensa Social. Els altres, als lerrouxistes. Y ens hauriem trobat a la fi ab un bloc de forces catalanes, reduïdes extraordinàriament per la nostra torpesa, y colocat entre dos altres blocs, engròndits de tot lo que haurien aquelles

Oficines electorals de l'Esquerra Catalana

- OFICINES CENTRALES**
- Centre Nacionalista Republicà** (Districte VI)
Pela, 32, principal.
- Centre Republicà** (Districte V)
Plaça del Teatre, 2, principal.
- OFICINES DE DISTRICTE**
- Districte I (Barceloneta)**
Centre Republicà Federalista
Major, 82, Barceloneta.

- Districte II**
Centre Republicà Català Federalista
Alt de Sant Pere, 2, primer.
- Districte III**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte IV**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte V**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte VI**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte VII**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte VIII**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte IX**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.
- Districte X**
Centre Republicà Autonomista del districte segon
Carders, 12, principal.

- Districte III**
Unió Republicana Autonomista
Regomir, 3 y 5.
Tots els dies, de set a nou de la nit.
- Districte IV**
C. R. Autonomista de la dreta de l'Aixampla
Bailén, 108, baixos.
De set a deu de la nit els dies feiners y de tres a quatre a dotze de la nit els dies festes.
- Centre Republicà Autonomista Graçien**
Santa Teresa, 6 y Bonavista, 4.
De vuit a onze de la nit els dies de treball y pera'ls treballs d'organització tots els dies, de deu a dotze nit.
- Districte V**
Centre Republicà Autonomista
Sant Pau, 80, principal.
Aquesta oficina atenc als electors dels districtes V y VI.
- Districte VI**
C. N. R. "Fivaller"
Concell de Cent, 264, baixos.
De deu del matí a una de la nit, y pera'ls treballs d'organització tots els dies, de deu a dotze nit.
- Radim Social**
Granada, 27, Gracia.
- Districte VII (Poble Sec)**
C. N. R. del Districte VII
Manso, 24.
De sis a dotze de la nit els dies feiners y de tres a quatre de la nit els festes.
- Centre Republicà Autonomista del districte setè**
Marquès del Duero, 102 y 104.
De nou del matí a la dotze de la nit, tots els dies.
- Hostafranc**
Associació N. R. "Sang Nova"
Creu Coberta, 104.
De nou a dotze de la nit dies feiners y els festes tot el dia.
- Fraternitat Republicana d'Hostafrancs**
Concell de Cent, 35 y 37.
De dos quarts de nou a les onze de la nit els dies feiners, y els de festa tot el dia.
- Centre Republicà Federal**
Plaça d'Espanya, 1.
De nou a dotze de la nit dies feiners, y d'onze a una y de quatre a deu els dies festes.
- Sans**
Foment Republicà Català de Sans
Passatge Cros, 5.
De deu del matí a deu de la nit.
- Les Cortes**
Ateneu Republicà del Districte setè
Les Cortes.
De les vuit del matí a les deu de la nit.
- Districte VIII (Gracia)**
C. N. R. de Gracia
Libertat, 2 y 4.
De nou a dotze de la nit els dies feiners y els festes de deu a una del matí y de tres a dotze nit.
- Ateneu Catalanià de Gracia**
Salmeron (Major), 27 y 29, primer.
De nou a dotze de la nit dies feiners y els festes de deu a una del matí, de tres a vuit tarda y de nou a dotze nit.
- Centre Republicà Autonomista Graçien**
Santa Teresa, 6, y Bonavista, 4.
Dies feiners de vuit a onze nit y festes de tres a onze nit.
- C. R. Autonomista de Gracia y Sant Gervasi**
Travessera, 107 y Torrijos, 3.
- Centre Republicà Federalista**
Plaça den Trilla, 6.
- Sastreia den Jaume Vives**
Travessera, 103.
- Sant Gervasi**
C. N. R. de Sant Gervasi
Mariano Cubí (Sant Sebastià), 180.
De deu del matí a onze nit.
- Cafè del Nord**
Sant Gervasi (Major), 87.
De set a deu y dies de festa tot el dia.
- Districte IX (Sant Andreu)**
Avenç N. R. de Sant Andreu
Sant Pere, 90.
De vuit a onze nit dies feiners y festes de tres a dotze nit.
- C. R. Autonomista de Sant Andreu**
De deu del matí a onze nit tots els dies.
- Camp de l'Arpa**
Oficines electorals del Camp de l'Arpa
Montanya, 111.
- Forla**
Centre Republicà Democràtic Federal
Progrés, 8, Horta.
- Districte X**
C. N. R. de Sant Martí
Tot el dia y fins les onze de la nit estan exposades en llibres dels districtes I y X.
- Centre Autonomista Republicà del Districte X**
Valencia, 584, (catonada a Xifre).
De vuit a deu nit dies feiners, y festes de tres a deu nit.
- S. Democràtic Federalista "La Internacional,"**
Bilbao, 10, (Clot).
- Centre Republicà Federalista**
Montanya, 8, primer pis, Clot.
- Centre Republicà Democràtic Federalista**
Sant Pere del Taulat, 23, (Poble Nou).

Sessió de l'Ajuntament

Se llegí l'acta de l'anterior que es aprovada.

A dos quarts de sis de la tarda, s'obrí la sessió de primera convocatorià, corresponent a la present setmana. Presidí el senyor Fernández Valdes.

Despatx oficial

PERALS POBRES

Se llegí una comunicació del senyor Collas demanant que's verifiquin obres en l'exmagatzem de la Secció Marítima del Port pera poder-lo habilitar per acolliment de pobres sense casa ni abric.

ORDE DE DISCUSIÓ

El senyor Giménez demana que havent-hi molts dictàmens pendent de discussió, se passi a discutirlos lo més aviat possible.

El senyor Rahola demana que s'obri el període d'interpel·lacions y mocions, puig l'orador fa dues setmanes que te demanada la paraula pera una interpel·lació d'importància, sense que hagi pogut explicar-la.

El senyor Giménez insisteix en sa petició.

Lo mateix fa'l senyor Rahola qui diu que l'assumptes de que vol parlar es de més importància que qualsevol dels que tenen de dilucidarse en la discussió de dictàmens.

El senyor Pinilla demana que s'obri el període de mocions pera una hora, passant després a l'ordre del dia.

El senyor Giménez s'hi conforma.

El senyor Payá també diu que vol formular una pregunta d'importància.

S'acorda de conformitat ab lo proposat pel senyor Rahola.

Mocions

DE CONSUMS

El senyor RAHOLA: Me dirigeixo al senyor president de la Comissió de Consums pera que'm digui a què's deu la disminució de recaudació pel ram que aquella administra.

Hi ha una dimissió presentada per un individu de Consums, sense que, segons sembla, per ella hi hagués motius ostensibles. Hi ha expedients comensats que passen endavant a la Comissió d'Hiscenda.

Jo demano, acaba, explicacions llargues sobre aquesta qüestió.

El senyor PAYÁ explica un afero y una visita feta a determinada fàbrica, dels que en resultaren l'existència de 58.000 litres d'alcohol de frau y una canonada clandestina que segons se digué, tenia per objecte el pas de líquid a tres dipòsits diferents.

Anava a fer la denuncia y una alta personalitat demana que no's parli a efecte.

Diverses veus: Que's digui el seu nom!

El senyor PAYÁ: el senyor Maristany. Continua l'orador dient que exposà lo que succeia al senyor Coll y Pujol, però que al mateix temps se trobà sol, sense apoi de ningú. Els empleats se posaren de costat dels infractors. En les discussions que sostingueren dins de la Comissió no poguerem treure l'aigua clara de res.

El senyor Iglesias (E.): Que's portin les actes.

Varem demanar els comptes de la casa Antich y Mateu, diu l'orador, però no poguerem aconseguir-los. No portaven compta corrent ab de tenir tres dipòsits. Explica després els motius que creu impulsaren a l'emplegar a què's fa referència a presentar la dimissió. Veu què'l fallo de la Delegació d'Hiscenda es equivocac.

Se refereix a la baixa de la recaudació y explica les disposicions donades pera evitaho. Diu que ha ordenat una extrema vigilància en els dipòsits.

El senyor Rahola declara que no s'ha format càrreg de lo succeït, ab les explicacions del senyor Payá. Demana que se posin a sa disposició els expedients y les actes de la Comissió de Consums pera poder discutir l'assumpte la sessió vinenta.

El senyor Iglesias (E.) declara que desitja que vinguin al Consistori els expedients demanats y que la minoria radical està satisfeta de la tasca realitzada pel senyor Payá.

Demana la suspensió del que's de Consums, perquè sobre ell pesen acusacions que ara ha llessat el president de la Comissió.

El senyor Rahola, se sorprén de l'actitut y el to del senyor Iglesias, puig ell no ha demostrat cap agressivitat contra la Comissió de Consums.

No he fet més, diu, que demanar explicacions que s'exerixin de base a l'esclarament d'un fet d'importància. No sabem fins després de coneuts els expedients de la Comissió y de la Delegació d'Hiscenda, si són o no culpables els empleats.

Rectifica'l senyor Iglesias dient que te dret a esser agressiu en favor dels seus amics perquè s'ha dit que'ls lerrouxistes eren un perill per la ciutat. No caldrà, diu, hem entrat aquí sense causes y sortim igual. No com altres que han sortit fínats.

El senyor Sagarra y Agost diu que ell sempre ha prestat apoi al president de la Comissió. Creu que la canonada que s'ha dit que passava alcohol, no'n passa. Descriu la colocació de les bombes y les canonades, deduinte que no podien venir pera fer cap frau.

Afirma que sempre que s'han demanat explicacions al que's de Consums s'han rebudes.

Respecte la dimissió dels empleats es deguda a la manca d'autoritat que tenen perquè'l senyor Payá mana y disposa com en sia feu.

Ab gran energia afirma que no's pot atacar al que's de Consums, perquè sempre ha donat tot l'apoi necessari a la Comissió.

Rectifica els senyors Payá y Sagarra.

Y se dona per acabada la qüestió.

LES CÈDULES

El senyor Morros demana que s'acordi promoure el plas de l'expedició que s'acorda per tot el temps que duri el període electoral, o sigui fins el 16 de desembre, s'acorda de conformitat.

EL VIATGE A VALENCIA

L'ignasi Iglesias dona compte del seu viatge a Valencia y abassa a tots els regidors en nom del poeta Llorente. Explica les diferents festes que s'organitzaren en honor d'ell y dels seus acompanyants y de lo ben rebuts que foren pel poble de Valencia y per les entitats de ànima valencianista.

Acaba donant les gracies als companys de Consistori que'l nomenaren pera anar a Valencia y als valencians que'l rebieren ab els brassos oberts.

El senyor Pinilla proposa donar les gracies al senyor Iglesias per lo bé que realitzà la missió que li encomanà l'Ajuntament.

El senyor Verdager demana que's donin gracies a les entitats de Valencia que produgueren obsequis al senyor Iglesias, qui representà a l'Ajuntament, diu, ab prestigi que difícilment hauria pogut reunir cap altre company de Consistori.

El senyor IGLESIAS: M'haixeo sols

pera fer constar que a algunes corporacions oficials potser no se'ls ha de donar grades, puig de ferho resultaria una ironia sangniant ja que elles no feren tot allò que devien a l'alta representació que lo portava. (Admiració)

S'acorda de conformitat ab lo proposat.

Orde del dia

EL PRESSUPOST EXTRAORDINARI

Se llegí el dictamen acompanyant el pressupost extraordinari que ja avensàrem abut. Queda d'ant de la taula y se acordà discutirlo en sessió extraordinària que's celebrará dissabte de segona convocatorià.

Segundament s'aproven altres dictàmens sense discussió.

Proposicions

S'accedeix a la petició de la Banda per la Tòmbola que's celebrará el F. del T. N. a benefici dels ferits de Melilla.

TÓMBOLA

Una proposició concedint estrenes de la meitat del sou mensual als empleats de sou menor de 2.000 pessetes, y d'un jornal de 15 dies als que cobren per setmanes.

El senyor Layret demana que passi a la Comissió y el senyor Durán que no's discuteixi fins passada la elecció.

S'acorda de conformitat.

ESTRENES

PER L'AMNISTIA

El senyor Pinilla presenta una proposició demanant que aordi l'Ajuntament veure ab gust l'acabament de la guerra y que se demani al Govern una amnistia pera tots els condemnats y processats per delictes derivats de campanyes contra la guerra.

Aquesta proposició va firmada pels senyors Iglesias (I.), Callen y Magriñá a més del senyor Pinilla.

Aquest regidor la defensa ab breus paraules.

El senyor Durán diu que encara no se sab què estiguin acabada la guerra, però en aquests temps antedemocràtics no's canta cap «Te-Deum» pera ferho saber an el poble. Però que no obstant no vol oposarse a que l'Ajuntament s'alegrí de l'acabament real o aparent de la guerra.

En quant al segon extrem diu que l'amnistia sols la poden concedir les Cortes, no el Govern. Se mostra contrari a l'amnistia, per ses condicions jurídiques, però molt més en aquest cas que ha han delictes de caràcter comú castigats pel Codi penal.

El senyor Layret vol explicar el seu vot abans de la votació. Fa esment de l'extrem segon y creu que aquest se refereix als delictes polítics els quals no haurien d'existir en els codis, però desdel moment en que hi són, creu que es una reparació l'amnistia.

Per això s'ha de votar la proposició després de banda la manera com va redactada. Tots els regidors s'hi han d'adherir.

Després d'haver votat la proposició tots ens hem de reservar nostre criten respecte les causes, els medis aportats a ella y l'acabament de la guerra. Tots tenim diputats que són els que ho han de fer. Per lo demés, conforme ab la proposició.

El senyor Pinilla, després d'afirmar que el senyor Layret ha enès l'esperit de la proposició, afirma que si aquesta ha de esser votada per unanimitat no te inconvenient, en nom dels firmants, d'afegir «polítics» a la paraula delictes.

S'extén en algunes consideracions sobre lo que significa en aquests moments una amnistia y's dirigeix al senyor Durán preguntant-li si es que vol o no el perdó dels que sofren.

El senyor Durán anuncia una esmena a la proposició.

El senyor Iglesias (E.), demana que no se presenti perquè ella entorpirà la qüestió puig es massa gran el moment en que's demana misericòrdia, perquè's vingui ab disminucions.

El senyor Durán, tot cremat, s'aixeca y diu que ab la seva consciència te prou pera saber que no pot demanar perdó pels incendiàries y violadors y lladres y una pila de coses més que anomena, pegant-se cops de puny al pit.

Acaba demanant que's voti la seva esmena que està redactada en el sentit de ses paraules.

El senyor Iglesias (E.), li contesta dient que la proposició es prou clara y que no hi ha per què fer distincions.

El senyor Layret creu que l'esmena s'obra desdel moment que la proposició ha estat modificada. L'esmena, en lloc d'afegir la qüestió l'enfoqueix haurien per aquest camí que ab ella's segueix haurien de nomenar tots els delictes del Codi.

Acaba demanant que's voti la proposició modificada pels seus autors.

El senyor Durán ens explica lo que passà a Anglaterra quan el separatista indi Dringra, atenta contra un ministre, que al demanar Pinilla se contestà que no hi havia delictes polítics.

El senyor LAYRET: Però no hi som a Anglaterra, senyor Durán. (Rialles).

El senyor PINILLA: Senyors, senyors, fereu polítics l'assassinat de Garcia Victory.

El senyor Durán continua sense fer cas de les interrupcions y defensant la seva esmena. A grans crits diu que ell no vol perdonar a lladres, a assassins, a violadors.

El senyor Roca y Roca diu que s'ha negat a firmar la proposició perquè hi ha trobat deficiències, entre elles la vaguetat en que ha quedat corregida per l'adició feta pels autors mateixos de la proposició.

Per referència a la proposició que's presentà després dels successos y diu que ara tornaria a donar el vot tot com va donarlo aleshores.

Declara que a republica que ell rebutjaria una República vinguda per sorpresa y per segons quins medis. Sols la vol imposada per la conciencia nacional.

Se declara anticlerical, però ha vist ab desconcert que's porti la teia als convents. Aquestes paraules promouen algun riall.

Al senyor Vínaxia s'aixeca cridant y afirma que no's troben en un debat polític. No hi aldrull.

Acaba dient el senyor Roca y Roca que

PASTILLAS AMARGÓS

Informació de Barcelona

EL TEMPS. — Ahir tinguerem una temperatura agradable, bastant menys freda que la dels dies passats. En canvi el cel estigué bona part del dia de color de plom, sense deixar passar el sol.

Boletí oficial. — El d'ahir publica les següents disposicions:

R. O. del ministeri d'Hisenda disposant que les Delegacions d'Hisenda practiquin un examen en les partides fallides. R. O. de Governació sobre la forma com s'han de constituir les Diputacions. Anunci de subasta de la primera emissió de l'emprèstid provincial. Anunci d'ajuntaments i providències judicials.

En la revista *El Cos de Bombers* celebrat el darrer diumenge al quartet del Parc, s'inicià l'idea entre els reunits de contribuir a la subscripció per al Nadal del soldat català a Melilla, a qual efecte se recauda la quantitat de 60 pessets 20 cèntims, que immediatament fou entregada per una comissió d'aquell Cos a la tesorera de la Junta de senyores de Barcelona que té al seu càrrec l'enviament de metalls i especíes als soldats catalans que's troben actualment a l'Àfrica.

Ens comunica l'Empresa del Gran Teatre del Liceu que ab el fi d'evitar possibles enganys als anunciants, l'exclusiva per tota classe d'anuncis i programes que's reparteixen oficialment en el teatre, tota la temporada actual, l'Agència Reixach, Rambla de les Flors 6; baix la direcció artística de la casa Simplex Piano Player.

Recomanem visitar la casa dels senyors Lacoma Germans, Passeig de Sant Joan, 44, on hem tingut ocasió de veure un gran assortiment de Lavabos alta novetat en formes completament noves en porcelana anglesa i americana, havent-hi desde pres molt econòmics.

També té dita casa un variat i ric assortiment en banyeres americanes, angleses, alemanys i del país en ferro esmaltat, desde 20 duros.

Vida corporativa

Els senyors Gache y Figuerola, cònsul general i cònsul a Barcelona respectivament de la República Argentina, varen visitar ahir, acompanyats del soci don Pere Giménez, el Museu Comercial que la Unió de Productors està establint en el "Mundial Palace". Els varen rebre el vestíbul i feren els honors dels rebuts, el president don Pere Fabra, el vicespresident don Lluís Guàrdia, el director senyor de Solaz i el secretari senyor Pons Solaz.

Els senyors cònsuls de l'Argentina ofereixen gestionar el seu Govern l'enviament de productes argentins ab des del Museu al objecte de contribuir al desenvolupament del país i institució de que careixia Barcelona, quan en totes les nacions del món són cosa corrent, i ofereixen també un apoi moral per a l'expansió de l'entitat, manifestacions i ofertes que en nom de la Corporació li agrairien els seus representants.

Avui, a dos quarts de deu de la nit i en son domicili, Portaferrissa, número 6 principal, celebrà l'A. i L. de Ciències Mèdiques de Catalunya sessió pública inaugural, en la qual el secretari general llegí una Memoria-resumen de l'any curs darrer, i el soci de número doctor don J. Jacas Mathieu un discurs intitulat: "Inspecció escolar: problema mèdic social".

Aumentant la resistència de l'organisme per l'absorció dels aliments ben digerits i eficient l'assimilació, no hi ha cap dubte que la nutrició té d'esser normal. Així's passa als malalts que usen l'Elisir Estomacal de Sàiz de Carlos.

Veïnes y Arts

El Centre Provincial de Lleida ha organitzat per aquest vespre una funció que té celebrat a la Sala Imperi i a qualsevol benefici serà per a la nova organització que'l Centre té en projecte.

Abans d'ahir tingué lloc en el gran teatre del Liceu, l'assaig general del gran drama musical de Wagner "Tristan e Isolda".

L'efecte produït per l'execució que obtingué l'obra extraordinària, en primer lloc, per la magnífica interpretació dels mestres Beidler, absolutament ajustada als canons wagnerians, i que ha conseguit donar a la partitura un relleu fins ara desconegut entre nosaltres, i ademés per l'excel·lent execució que obtingué, així vocal com instrumental, per part dels cantants.

Després, diu, debutarà l'important òpera cantant de l'«Aurora», ab els cantants cantants Guerni, Palet y Rossato.

—Romea, Després de la Direcció artística presentar l'obra de V. Sardou «La Cort de Lluís XIV» ab al propietari i luxe que se mereix, se sospèn l'estreno de dita obra, que devia tenir lloc ahir, fins el dia que s'anuncià a la major brevetat.

Els senyors que tinguin localitats per aquesta funció poden passar a la Comptaduria del teatre, on se'ls hi retornarà l'import de les mateixes o se'ls hi reservaran per al proper estrena.

El Consell directiu de l'Orfeó Canigó prega als socis protectors que designin per encarregar invitacions i localitats pel concert que donarà el proper diumenge, dia 5 de desembre, s'apressin a fer-ho a secretaria, Mercaderes, 21, principal, fins per tot el divendres.

De la Diputació

La Comissió Provincial, en sa sessió d'ahir, va despatxar els següents assumptes de la Secció de comptes municipals:

Dictamen propostant l'aprovació i finalització dels comptes municipals de: Cabrera d'Igualada, Parets y Sentmanat, de 1908.

La mateixa Secció ha despatxat ab el governador els assumptes següents:

curen y eviten els constipats, tos, ronques, gripes, afeccions, ulceracions, catarres, afec, catarres, irritació y pesseigolles de la gargamella, infloracions y més desagradables y les preferides pels metges y malalts. Provéus y us convencerem.—FARMACIA DEL DOCTOR AMARGÓS, PLASSA DE SANTA AGNA, NÚMERO 9.

Dictamen de censura ab repars als comptes municipals de: Casseras, Prats del Rei, Santa Coloma de Centelles y Santa Coloma de Cervelló de 1908.

Dictamen autoritzant els pressupostos municipals ordinari per al proper any 1910 de:

Badalona, Bruc, Canyelles, Gaià, Gurb, Lladó, Matadepera, Montseny, Olesa de Bonavalls, Olesa de Montserrat, Palau de Gub, Rellinars, Ripoll, Sant Jaume de Frontanyà, Sant Pere de Ribes, Sant Pol de Mar, Santa Eugènia de Berga, Santa Maria de Miralles, Santa Maria de Palautordera, Suria, Terrasola del Penadès, y Vilanova del Camí.

Dictamen recomanant per subeinar defectes, els pressupostos ordinari per 1910 de:

Puigdalba, Sant Boi de Llobregat y Seva.

Dictamen autoritzant les transferències de crèdit en el pressupost del present any sollicitades pels Ajuntaments de: Esparraguera y Llinars.

—LA UNIÓN ALCOHOLERA ESPAÑOLA participa que desde aquesta data l'alcohol desnaturalizat marca SOL se vent a una peseta ampolla de litre (sense cascos y a cinc rals) ab ell.

D'Instrucció

Se'ns prega la publicació: «Oferta feta per l'Acadèmia apotecaria d'aquesta capital, doctor Andreu, de contrari als gastos d'instal·lació de l'Associació General d'Estudiants de l'Universitat de Barcelona, s'ha traduït ab sentida carta endreçada al doctor Muria, en la que suplica se serveixi inscriure'l per la quantitat de 500 pessetes.

En la reunió celebrada a càrrec Moritz pels estudiants de Dret regnà una agraïda extraordinària, comanant-se sentits parafrasis del doctor Muria ab llurs aplaudiments, exhortant-lo a l'entusiasme que entre els alumnes despertà l'idea de l'organització escolar. El senyor Crehuet, en nom de sos companys de facultat, contingué a les frases del senyor Muria ab un llarg y sentit parlament.

—SABANOL DEBANYUP, Curació radical venar dels SABBANONES (penelons) en TRES DIES. Venda en drogueries a UNA PESSETA FRASCA.

Del Govern civil

A mes de l'interessant qüestió de la que'n parlem apart, altres noves y manifestacions d'interès per al senyor Suárez inclou als periodistes, se refereixen, principalment, a la qüestió de les escoles clausurades.

—Suposo que hauran vist ja, els diu, el senyor Suárez, l'exposició que sobre la reobertura d'escoles, han enviat els prelati al president del Consell de ministres.

—Jo he llegit el document ab l'atenció que mereix, y no he pogut menys que lamentar-lo, ja que sento moltíssim que a pesar d'haver obert una informació pública, al començar el tràmit dels expedients de reobertura, ni els prelati ni els mestres han vingut a dir res ni en pro ni en contra, fent de manera que'l meu propòsit de recollir les opinions de una y altra part, no tingués objecte.

A les dues de la matinal d'ahir se va rebre un telegrama al Govern civil, en el qual el ministre acusa rebut del projecte de Casa-Correu del senyor Colasio, manifestant, que al primer Consell de ministres que's celebri hi serà presentat.

«Respecte a l'Hospital militar, va dir el senyor Suárez als periodistes, puc dir que'l general Weyler vol activar aquest assumpte y procedir immediatament a la construcció del nou edifici que substitueixi al del carrer de Taliers, havent celebrat una conferència ab el comandant general d'enginyers de la plaça.

Probablement l'edifici serà aliat en els terrenys que posseeix l'Exèrcit a l'Hospital de la Remonta, al carrer de l'Arquitectura.

—Quedem-hi de fer per senyalar el nostre pas per Barcelona, afegí el senyor Suárez inclinat. Tot ho portarem endavant, y plantejarem fins y tot, la qüestió del castell de Montjuïc.

—Jo, senyors, mentres progressin els interessos de Barcelona, y aquí hi hagi la pau, me riur molt dels disgustos que'l compliment del nostre deure produïxi als conservadors.

El governador y el general Weyler celebraren ahir una conferència, decidint que tornin a incorporar-se en els seus respectius terços, 400 individus de la guàrdia civil que fou concentrada a Barcelona ab motiu dels fets de juliol.

Aquesta decisió obreix a les continuades peticions de retorn dels interessats, ja que l'aument de sou a l'esser fora de la guarnició respectiva ont tenen les seves famílies, es solament d'una peseta, ab la qual no tenen prou per viure aquí, y han de mermar per tant el sou total, que es l'única hisenda de la seva família.

Actualment queden a Barcelona 700 dels civils enviats de més a més durant els darrers successos.

Ahir a la tarda se reuniren al G. C. els representants de la Societat de Cambrers d'Alfons y de la dels patrons «La Previsora», per tractar de la qüestió del descans dominical.

Els reunits acordaren que abdues Societats estudiïn separatament els punts principals d'unes bases que estableixin una concòrdia entre amos y obrers sobre dita qüestió, bases que seran discutides en comú en altre reunió que's celebrará dilluns al mateix Govern civil.

Ahir estigué a Barcelona, marxant ab l'express del vespre, el germà del governador de nostra Província y governador el també de la de Tarragona don Eudori Suárez Inclán.

Ahir s'entregaren al governador, ab destí a socórrer als reservistes cridats a la campanya del Riff, 178'50 pessetes provinents 100 de l'Ajuntament de Molins de Rei y les altres 78'50 de diverses Societats del mateix poble.

—Demaneu en totes parts el xampany IRROY.

Informació de Madrid

(SERVEI DE "EL POBLE CATALÀ")

"LA GACETA,"

Publica: R. D. nomenant al senyor Gamundi per al Tribunal de comptes.

Disposant que'l quatrà mineral y les demés mercaderies que's han assimilat a la partida quarta de les navegacions de segona y tercera classe deuen satisfer l'impost de transport en la de primera o sigui en el del cabotatge per la partida primera del mateix.

Disposant que's corri l'escala del cos mèdic de Beneficència general y nomenant a don Joaquín Berueto, número 1 de l'escala, que's facultatiu de l'Hospital de la Princesa.

Aprobant el projecte d'obras de fabrica de la secció de la carretera de Castelló, a Tarragona, província de Castelló, y disposant que les obres s'executin per administració.

El Circul disposant que les societats y companyies de segurs presentin en lo succeïssim, en les revistes d'inspecció, els llibres que's expressin ab el vist y segell del respectiu jurat municipal y degudament reintegrats.

LA JUNTA DE DEFENSA

En els còrrecs militars s'atribueix a general Luqui el propòsit de dictar un Reglament per a la Junta de defensa nacional perquè aquest important organisme va esser creat per decret y el seu funcionament s'ajusta a la llei d'aquest decret, sense que posteriorment s'hagi dictat cap disposició que salvi les deficiències que hi ha.

REGISTRES FISCAIS

La Lliga de Contribuents de Màlaga ha sol·licitat del ministre d'Hisenda, que sigui aplicat, per la tributació, el Registre fiscal.

El Govern se proposa utilitzar com base tributaria, quant registres fiscals se trobin en la situació legal necessària y activar la formació de la conclusió de quants puguin esser aplicats.

MITING RADICAL

València. — S'ha celebrat el miting radical.

Hi han assistit 18.000 persones. Els diputats senyors Azzi y Beltran han declarat que'l partit radical an en Lerroux.

El senyor Beltran ha dit que en Lerroux ho fa tot per l'idea, arribant als límits de l'anarquia.

En Lerroux ha explicat el seu programa y ha dit que s'inspirava en les idees de Pi y Margall.

BOMBES

Saragossa. — La jardineria del convent de Jerusalem en el passeig de la Independència, ha trobat tres bombes en el portic.

LA RIFA DE MADRID

En el sorteig de la Rifa de Madrid celebrat ahir han sortit premiat ab els majors els següents números:

Primer premi, 100.000 pessetes, número 17.794, venut a Aguilar, Jerez de la Frontera y Madrid.

Segon premi, 60.000 pessetes, número 15.163, despatxat a Madrid.

Tercer premi, 20.000 pessetes, número 11.089, venut a Cartagena, Madrid y Badajoz.

Premiats ab 1.500 pessetes, números: 26.565, Segovia; 28.530, Sabadell; 4.533, Madrid; 21.256, Cádiz; Lucena y Madrid; 6.974, Barcelona; Huelva y Madrid; 8.187, Madrid; 24.737, Bilbao; 17.993, Sevilla y Madrid; 25.211, Madrid y Valladolid; 7.844, Palma; Alcantar y Madrid; 10.802, Valencia; Cádiz y Madrid; 20.899, Tortosa; Barcelona y Granada; 25.640, Palma de Mallorca; 13.031, Algecires, Valladolid y Madrid; 1.852, Madrid; 25.989, Valencia y Madrid.

ESPAÑA A L'AFRICA

En la visita que ahir va fer al senyor Morat la comissió del Centre Hispano-Marroquí, per a l'invitació a que concorregui al tercer Congrés africà a la qüestió de la comissió algunes reformes en l'ordre econòmic, per poder desenvolupar la acció dels interessos nacionals en nostres places d'Àfrica: l'establiment d'agències o sucursals del Banc d'Espanya a Melilla y Ceuta; la trasllació dels 2.000 penats que hi ha encara a Ceuta y altres iniciatives encaminades a que la producció espanyola tingui els medis necessaris per a que prosperi nostra influència comercial en el Nord d'Àfrica y Marroc.

El senyor Morat va agrair l'invitació al tercer Congrés africà, però com que potser sigui més fàcil l'assistència del ministre d'Estat o el de Foment, degut a les seves ocupacions que del senyor Morat, delegarà en un d'aquests senyors.

El senyor Morat va pregar a la comissió que li entregués una nota detallada de tots els extrems sol·licitats, a fi de que el Govern examini y desenvolupi tots els projectes, per a que l'acció econòmica y comercial d'Espanya tingui tota l'importància que requereix en nostres possessions d'Àfrica, acabant ab la frase següent:

—Ara o mai.

AL CONGRÉS AFRICANISTA

El senador don Tomás Maestre assistirà al Congrés africanista de Valencia, donant una conferència sobre'l pèrver d'Espanya al Marroc.

EN MORET

El senyor Morat ha anat ahir tard a despatxar ab el rei, perquè aquest li havia manifestat que tindria de sortir al matí, y segons diu no ha pogut cap dir-li a la firma regia.

Se li ha preguntat al senyor Morat sobre l'actiu del Govern en la qüestió que planteja l'exposició dels prelati, demanant que no s'obrin les escoles neutres y laiques.

Sobre això ha contestat que'l Govern no tenia coneixement del contingut d'aquesta exposició abans de que li dirigissin els firmants y en l'últim Consell celebrat se varen ocupar els ministres d'aquest assumpte, normalment al d'inspecció Pública, però per a que informi y resolgui d'aquò ab el dit informe.

Per últim, ha dit el senyor Morat que'l rei assistirà aquesta tarda a la sessió de la Junta de Defensa Nacional.

EL DIA A MADRID

Durant el matí ha fet un fred intensíssim.

El color plomís del cel pressagiava una nevada.

La gent que transiava pels carrers ho desitjava, ab l'esperança de que millorés un xic la temperatura.

Ha començat a nevar, però després s'ha convertit en pluja.

MITJA GALA

Per complir avui els anys el príncep Alfons, fill de don Carlos, han acudit a

felicitarlo el rei y tota la família real. Ab aquest motiu la Cort veseix mitja gala.

LA COMTESA DE PARIS

Aquesta nit surt cap a Villamanrique la comtesa de París.

LES FIRES Y MERCATS

Varem dir fa dies que l'Institut de Reformes Socials havia pres l'acord de negar eficàcia al decret del senyor Morat sobre descentralització, en la part que fa referència a la llei del descans dominical.

Entén l'Institut que deuen quedar en vigor les disposicions prohibitòries de fires y mercats en diumenge.

Per a conèixer el criteri del Govern hem visitat al senyor Alba, qui ens ha fet les següents manifestacions:

«Crec cronica l'interpretació de l'Institut de Reformes Socials.

No s'oposa'l decret del senyor Morat a la llei del descans dominical.

ment de drets que afecten a sagrats y ment ed drets que afecten a sagrats y quantos interessos, ja que cal pensar en els immensos perjudicis que dita prohibició, anticonstitucional, està produint en els pobles, en especial als municipis rurals.

s'impone procedir ab calma, evidentment tot els antecedents que afecten a la qüestió, però que pugui formar-se el més exacte judici sense extraviar l'opinió.

No es el R. D. aludit, sinó la propia llei municipal, en son article 72, la que declara de la exclusiva competència dels Ajuntaments tot lo que's refereix a fires y mercats.

La llei municipal, que té caràcter orgànic y fonamental y ademés es d'aplicació y observancia general, evidentment reconeix y concedeix als Ajuntaments la seva facultat en assumptes de la seva peculiar y exclusiva competència, com es tot lo referent a fires y mercats; y essent així se fa foros preguntar si la llei especial del 3 de mars, anomenada de descans dominical, pot destruir lo més efectiu y essencial de l'orgànica dels municipis, del 2 d'octubre de 1887.

Ajudant del senyor Alba, es evidentment que quant se refereix a la organització de fires y mercats es facultat propi dels Ajuntaments, com que aquest dret ja era reconegut per la Constitució de 1812 y en les lleis de 1893 y 1895 y algunes disposicions posteriors d'organització municipal, existint, ademés, l'legislació especial y ben definida, en perfecta armonia ab les lleis esmentades.

No's pot dubtar, doncs, de que lo relacionat ab l'organització de les fires y mercats es de facultat propi dels Ajuntaments, no pel decret del senyor Morat, que res especial tracta de l'assumpte, sinó per una legalitat ben explícita, respectada durant un segle; y essent aquest l'estat de dret, procedeix estudiar si la llei del descans dominical ha pogut denegar aquesta legalitat poderosa, perquè, al nostre judici, no sols està en vigor y es de fidel observancia, sinó que regula altament convenient pels respectables interessos dels Ajuntaments rurals.

Altres consideracions no menys importants ha fet el senyor Alba, respecte a la llei del descans dominical, manifestant-nos com a opinió seva personal, que'l Reglament de l'observancia de la referida llei es deficientíssim, essent moltes les indústries en les que l'imposar una solució de continuïtat en sos treballs, origina enormes y irreparables perjudicis, que s'haurien pogut evitar aplicant el descans setmanal, que evitaria tals interrupcions.

PROPRIO PER LA REDEMPCIÓ

Sembra que hi ha'l pensament de prorrogar fins el 30 de juny el plas per la redempció dels darrers recutes.

Aquest assumpte tractarà probablement en el Consell de ministres que ha de celebrarse demà.

LA JUNTA DE DEFENSA NACIONAL

A les cinc s'ha reunit al ministeri de la Guerra la Junta de Defensa Nacional.

Presideix la reunió el rei.

Hi assisteixen els senyors Morat, els ministres de Guerra y Marina, el que de l'Estat Major Central de l'Exèrcit, general Rios, y el que de l'Estat Major Central de l'Armada, el contra almirall Puente.

Lo marxeix sobre les assumptes que han d'esser objecte de la deliberació de la Junta, com sobre els acords que recaiguin, la reserva es absoluta; però no es aventurat conjeturar que aquesta tarda's resolgui tot lo que fassi referència al plan de fortificacions de Melilla y a l'Exèrcit d'ocupació.

Ab aquest elements se formarà un exèrcit colonial.

El general y quefes que manaràn aquestes tropes seran de l'escala activa.

El oficials seran de les escales activa y de reserva, ja que ab aquestes darrers se cobrirà un ters de la plantilla.

Si no hi hagués voluntaris, hi anirien els més moderns.

CONDUCCIÓ D'AIGÜES

La Direcció general d'Obres públiques ha autoritzat a l'enginyer de les obres del port de Tarragona, don Lluís Briones, per a que s'encarregui de la direcció facultativa de les obres per a la conducció an aquesta ciutat de les aigües dels manants que posseeix a la vora de Tarragona y Reus el senyor Caballé y Goyeneche.

LA SALUT DEL REI

La premsa oficiosa procura treure part de l'assistència de don Alfons a la funció del teatre Apolo, per a demostrar que són infundades les males noves que circulen respecte a la salut del monarca.

RECOMPENSES

S'ha rebut al ministeri de la Guerra la proposta de recompenses als que's distingiren en l'acció del 23 de juliol en la que moriren el coronel Cabrera y el tinent coronel senyor Ballester Marín.

BARALLA ENTRE BORRATXOS

En el camí de Canillejas alguns homes que estaven borratxos han entaulat una batalla campal, de la que n'han resultat cinc ferits.

Hi ha acudit la policia, fent varies detencions.

LA MISERIA A MADRID

A les Ventas del Espíritu Santo s'ha tro-

bat un altre captaire morí de fam y de fred.

Ja són sis o set les víctimes que la misèria ha causat en pocs dies a Madrid.

La premsa no dona la més mínima importància an això.

L'AJUDANT DEL REI

Ha sigut nomenat ajudant del rei el brigadier don Galat Aranda.

COMLOT?

El senyor Morat ha estat avui a la Jefatura de policia conferenciant ab el que's senyor Alarín.

Això ha donat lloc a molts comentaris y circulen diferents versions respecte a l'assumpte que pugui haver motivat aquesta conferència.

Segons una d'elles, se tracta de que ha arribat a coneixement del senyor Morat que s'està tramitant un complot contra enlaidades personalitats.

Dona verosimilitut an aquesta versió el fet de que la policia, després de la susdita conferència, s'hagi posat en moviment.

EMPRÈSTIT PER A UN "SPORMANT."

La premsa continua ocupant-se de les gestions que'l senyor Dato y un altre prom fan prop den Rothschild per a que aquest fassi un emprèstit de set milions y mitg de francs, al sis per cent, a un enlaidat esportman de Madrid.

En Rothschild no prova prou garantida l'operació, y per lo mateix, se nega a fer-la.

Sembla que's podrà realitzar a l'Anglaterra.

PERA UNES ESCOLES</

